

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande smette des Maechdoms. Dat LXXXVII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

sulcke segge ic en dier gelijcke gepeysen / die der
 mensche dooz menschelijcke broosheyt beswa-
 ren na de offeranden hebben sulcken daer in
 die siele / datse daer in beteyden den wegh booz
 de Goddelijcke vertroostinghe. Want ich wil
 waerachtelijc in die siele soo veel vertroostinghe
 storten / als sy na de boozs. offerande beswa-
 rende ghepeysen toeghelaten heeft / in haer her-
 te opzisen. Ende dat wil ic doen als dooz noot
 mijns eyghen goetheyts bedinonghen zijnde.
 Ghelijck eenen werelman in sijn werck dat hy
 van gout ende siluer maect soo veel gesteenten
 moet stelle / als hy kaskens booz de gesteenten
 daer in te bozen ghestelt heeft. Soo dan mijn
 Goddelijcke vertroostinghe die wort by de ghe-
 steenten vergeleken / om dat somnigē gesteent-
 ten geseyt worden crachte te hebben. Dierge-
 lijken oock alle Goddelijcke vertroostinghe die
 den mensche coopt booz tijtlijcke beswarenisse
 te van sulcken cracht dat noyt eenigh mensche
 soo grooten sake en heeft hier connen verlaten
 in dit leuen / aen den welken tijn Goddelijc-
 ke vertroostinghe niet hondertfoude wederom
 ghegheuen en heeft in dit leuen / ende dupsent-
 foude int toecomende.

Vande smerte des Mæchdoms.

DAT LXXXVII. CAPITTEL.

O eenen anderen tijt alsse bat booz een die-
 seer wenschte te hebben de verdiensten van
 den maeghdoin by den Heere / ende nochrans
 hreesde datse dooz menschelijcke broosheyt ce-
 nighs eertijts eenige smette daer in gecreyt
 hadde / soo is haer die persoon beropenbaert
 als in de omheltinge des Heere / aen hebbende
 witte

Witte cleederen die met gheboeghlycke ploeyen
waren ghemaect. Waer ouer datse oock
met dese woorden vanden Heere is onderwe-
ſen gheworden. Als den maeghdom dooz men-
ſchelycke cranckheydt eenighe ſmette crjgh-
ende daer na de menſche tot een waerachtigh
leetweſen comt/ ſoo ſchickt mijn goedertieren-
heydt/ dat ſoo in die ſiele/ dat die plecken in die
maeghdom ſoo gheſchiet worden als de ploey-
en in een cleedt. Nochtans naerdemael de
Schryftuere moet beſtaen/ die ſeydt: Dat de on-
bevlecktheyt den menſche naest Godt maect.
Dese ſelfſte ſmetten ſouden wt ſo grooten ſon-
den conuen ſpruyten/ datse eenſdeels de ſoetic-
heyt vande Goddelijcke liefde ſouden beletten.
Ghelyck de dicke van ghebouwten cleeren een-
richſins de bruyt verder maect vande om-
belinghe des Byupdegoms.

Fraey ge-
lijckenis.

Vant beletſel van eyghen
ſinnelijckheydt.

DAT LXXXVIII. CAPITTEL:

I Tem ſoofe bat booz eene die wēſchte te hebbē
de gratie vande Goddelijcke vertroostinghe/
heeftſe ſulcken antwoozdt ontfanghen: Sy is
haer ſeluen inden wech/ ſoo datse de ſoeticheyt
van mijn gratie niet en can ghenieten / want
nademael dat ick mijn uytuercozen tot my
trecke/ als dooz den hadom vande binnenſte
ſmaeck der liefden / die hertneckich is in ſijn
eyghen gheboelen/ die ſtelt hem ſeluen ſulcken
belet/ ghelyck een ſoude doen die met ſijn cleedt
ſijnen neuse ſtopt / om dat hy niet en ſoude
riicken den ſoeten reuck der ſpicerijen. Maer
die

B h

die